

synes, jeg har været med til netop at udvikle og finde ud af og forske i problematikken her.

Kl. 14:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det den radikale ordfører, fru Marianne Jelved.

Kl. 14:03

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Beskæftigelsesministeren var så sød at tale om den tidligere regering. Han sagde, at der ikke skete noget som helst under den tidligere regering, og at den var konsekvensløs, så jeg måtte jo ned og have fat i Statistisk Tiårsoversigt, for jeg var ikke klar over, at det var den kamp, der skulle føres i dag.

Hvis beskæftigelsesministeren ellers vil lytte og vente til bagefter med at tale med hr. Bent Bøgsted, kan jeg fortælle, at der i 2001 i Danmark var 14.111 ledige indvandrere/efterkommere fra ikkevestlige lande. Tallet stiger så i 2002, 2003, 2004 og 2005 og falder i 2006 til 16.600, hvilket på det tidspunkt udgør godt og vel 13 pct. af den befolkningsgruppe, mens det i 2001 var 14 pct.

Det er jo i virkeligheden ikke store forandringer, der er sket i den periode, beskæftigelsesministeren har haft ansvaret for beskæftigelsen også af indvandrere/efterkommere.

Der er jo ingen tvivl om, at alle skal i arbejde, hvis de overhovedet er i stand til det, men når vi f.eks. ser på flygtninge, som jo også udgør en gruppe i vores samfund, så kan vi se, at der er rigtig mange af dem, der faktisk er meget, meget dårlige og traumatiserede på grund af de oplevelser, de har været ude for.

Rockwool Fonden har lavet en undersøgelse, som offentliggøres her i løbet af foråret i år, og den er refereret i Weekendavisen den 17. december 2008, og der er nogle interessante tal. Der er 37 pct. flygtninge på kontanthjælp – det er altså, før starthjælpen bliver indført – som er kommet i arbejde efter 52 uger, mens 43 pct. af de flygtninge, som er på starthjælp, er kommet i arbejde efter 52 uger. Man kan altså sige, at der er en forskel i effekt på 6 procentpoint. Og det er jo rigtig, at der i gruppen, der er på starthjælp, er flere, der kommer i arbejde, end i gruppen, der er på kontanthjælp. Nu kan man så sige, at det også er i en periode, hvor der er en konjunkturfremgang, der vil noget, men lad det være.

Der står også i den samme artikel i Weekendavisen fra den 17. december 2008 – og jeg citerer:

»»Det er faktisk helt som ventet,« siger Torben Tranæs. »Det er de fattigste, der begår flest tyverier, og dermed lever materialet op til den klassiske kriminologiske teori, også når det gælder absolut fattigdom. Måske er det gammeltdags fattigdom, når man kun har 6.000 kroner at lægge budget med, så er der i virkeligheden ikke meget at klare sig med.««

Det viser sig også, at den mest kriminelle gruppe er den gruppe, der er på starthjælp. Det er samtidig familier med børn, og godt nok kan de hente forskellige ydelser, men de lever i en klar fattigdomssituation, og de børn, der lever i de familier, er i en situation, hvor jeg må konstatere, at de ikke har nogen barndom, sådan som vi forstår en barndom.

Samlet set synes Det Radikale Venstre, at det er alt, alt for høj en pris at betale for at få lidt flere på starthjælp i arbejde, end tilfældet ville være, hvis de var på kontanthjælp. Vi vil meget hellere gå ind og lave en meget mere direkte håndholdt beskæftigelsesindsats og geare kommunerne til det, og det vil regeringen sikkert også gerne, men regeringen har også et andet motiv til at lave de her ydelser. Det er ikke bare et liberalt eksperiment, som overskriften på den her artikel i Weekendavisen lyder. Det er, som hr. Bent Bøgsted sagde: Der skal ikke være nogen ude i verden, der skal tro, at det er sjovt at komme til Danmark.

Det er så det. Men prisen – den betaler børnene.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 14:07

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten er vi glade for, at der er fire partier i Folketinget, som ønsker at afskaffe fattigdomsydelserne. Vi glæder os, til vi får flertallet i Folketinget. Vi synes, det er helt forfærdeligt, at børn lever i fattigdom i Danmark, når vi samtidig er et af verdens rigeste lande. På trods af finanskrisen, og hvad der ellers rammer os, så er der ingen tvivl om, at vi har råd til at sikre, at ingen børn behøver at leve i fattigdom i Danmark.

Jeg har ikke kunnet lade være med at undre mig lidt, når jeg har set den store opstandelse, der har været over børn, der sulter i Grønland. Jeg synes, det er rigtig vigtigt at tage ansvar for, at der ikke er børn, der sulter i Grønland, men de samme mennesker har overhovedet ingen be-